

ning, som det ærede Medlem anfører — dyrke Sukkerroer; de have langt hyppigere Sukkerroer i deres Drift end de store Gaarde, og hvorfor gøre de det? De gøre det naturligvis, fordi de staa sig derved, ikke sandt? Det kan det ærede Medlem dog ikke benægte. De gøre det naturligvis, fordi de have mere Udbytte deraf end af at dyrke andre Ting. Lidt mere Paa-lidelighed hos det ærede Medlem vilde være gavnlige i en Diskussion som denne, det vilde ikke bidrage til at forvirre Begreberne paa dem, som ikke kende Forholdene. Det ærede Medlem skulde en Gang komme over paa Lolland og lære Landvæsen, det kunde han have betydelig godt af, hans Syn vilde da forandre sig betydeligt. Jeg ved, at det ærede Medlem vil gerne lære og udvikle sig, og han kunde udvikle sig i betydelig Grad. Jeg haaber, det vil blive i frugtbringende Retning, det ærede Medlem vil udvikle sig.

Formanden: Jeg vil henstille til de efterfølgende Talere saa vidt muligt at indskrænke sig til korte Bemærkninger.

Ordføreren for Udvalget (N. P. Jensen): Jeg skal gøre tre Bemærkninger til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Jeg er kommen i Tanker om, at hvis vi vente til Efteraaret med Ekspropriationen, kunne vi faa det hele for lidt mindre, for saa er der mindre Sukker, men saa faa vi ogsaa mindre Værdier, og hvis Sukkeret er i lav Pris, er der ingen Fordel ved at lade det gaa fra os nu. Det ærede Medlems Indvending siger med andre Ord ingenting. Saa sagde det ærede Medlem, at hvis vi følge Socialdemokraterne, ville vi komme 6—7 Øre ned med Prisen paa Pundet af Sukker. Nej, Socialdemokraterne have kun stillet et Forslag, hvorefter Nedgangen bliver 1½ Øre. Den anden Nedgang vil skyldes Ophævelsen af Toldbeskyttelsen, og det gik Socialdemokraternes Forslag ikke ud paa, det kunde de Herrer ikke tage Æren for. Saa sagde det ærede Medlem gentagne Gange, at jeg nu har indrømmet, at 45 Millioner vare for meget. Ikke i Dag! Aktiekursen komme vi ikke under. Men hvis vi vente, hvad det ærede Medlem ikke kunde, indtil vi have faaet Toldbeskyttelsen taget bort, blive de 45 Millioner 10 Millioner for meget, det forstaaer det ærede Medlem meget godt, antager jeg. Kan han ikke forstaa det, vil han ikke forstaa det, og saa gider jeg ikke diskutere Spørgsmaalet med ham længer.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hans Nielsen): Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow). Jeg skal villig indrømme, at det løber rundt i Hovedet paa det ærede Medlem, som han selv udtalte for et Øjeblik siden, da han havde Ordet. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde citeret en Udtalelse af de Bemærkninger, som fulgte med Lovforslaget om udenlandsk Arbejdskraft, og opgivet den Løn, de have faaet udbetalt, men fortiet, at de have faaet andre Ting end kontant Betaling. Hvorfor læser det ærede Medlem ikke den Betænkning, han selv har sat sit Navn under? Det ærede Medlem spørger, hvorfor jeg fortier det rigtige, men det ærede Medlem ved jo ikke et Suk af, hvad der staaer i den Betænkning, her foreligger. Den er blot en stor Slibesten, som drejer rundt for det ærede Medlem, uden at han forstaaer et Kvidder. Nu skal jeg sige det ærede Medlem, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, og hvorledes jeg fortier. Sp. 2677—78, Linie 11 fra oven, staaer der: „Hertil komme endvidere Naturalier, Kartoffler og skummet Mælk“. Altsaa jeg fortier, at de faa disse Kartoffler og skummet Mælk, ikke sandt? Det er den Maade, hvorpaa det ærede Medlem hidser sig op til en Indignation af den anden Verden over disse skammelige Socialistførere, som forføre Arbejderne ved saadanne vildledende Udtalelser. Vi kende den Tone, men den er ikke paa sin Plads i dette Tilfælde.

Udgifterne til Pasning af Roer og til Kunstgødning har jeg sat alt for lavt, siger det ærede Medlem, jeg ved ikke, hvor han har sin Landbrugsviisdom fra. Jeg har en Gang sagt her, at disse Tal ere de højeste, som ere opgivne mig af nogen Landmand, og de ere opgivne mig af et Medlem af dette Ting. Jeg har taget hans Opgivelser, fordi de vare de højeste af alle dem, jeg har faaet. Jeg tror, at vedkommende Medlem har mere Forstand paa Landbrug end det ærede Medlem fra Nakskov, derfor har jeg ikke været bange for at benytte hans Tal. Hvis det ærede Medlem i Landboforeningerne vil holde et Foredrag om, at man skal strø for mere end 70 Kr. Kunstgødning paa en Tønde Land, vil det sikkert blive mødt med et stort Smil af Landmændene, det finder ikke Sted. Og hvad angaar Udgifterne ved Optagelse af Roer, ved jeg ikke, om det ærede Medlem maaske kan opdrive en enkelt Mand eller enkelte Mænd paa Lolland, som have betalt over 70 Kr., men jeg havde